

[Grünbaum.]

uenighed blandt de lærde om dette spørgsmål, altså om, hvorvidt aktieselskabsregisteret allerede med de nuværende regler kunne gøre noget i retning af det, jeg siger her, altså sige: så sletter vi det selskab af registeret, eller det ikke kan. Aktieselskabsregisteret har jo som hovedregel set meget formelt på disse spørgsmål; man har sagt, at det er en formel sag, hvorvidt et aktieselskab skal kunne stå i registeret eller ej, stort set.

Det er altså et af problemerne, og det mener jeg vi må tage op. Det er muligt, at selve aktieselskabsloven skal ændres, for at man kan komme disse skatteunddragelser til livs. Jeg mener, at det, der har været nævnt i den foregående debat om offentliggørelse af alle aktieselskabsregnskaber, må være rigtigt, også familieaktieselskaber. Det må også være rigtigt, at alle aktier bliver noteret på navn, fordi det jo til syvende og sidst er personerne, vi skal have fat i, det er jo ikke bare selskabet. Og så bør vi måske have en regel om, at man skal slette de selskaber af aktieselskabsregisteret, som ikke har aktiekapitalen.

Det er mærkeligt at se, når man læser det fællesnordiske udkast til en ny aktieselskabslovgivning, at de problemer, som vi nu tumler med her, og som dette forslag til folketingsbeslutning er et udtryk for, ikke eksisterer hverken i Finland, Sverige eller Norge. Det fremgår af side 93 i betænkningen vedrørende fællesnordisk aktieselskabslovgivning. I Finland tillader man simpelt hen ikke udligning af tab på den måde, og man kan forhindre opståen af tomme aktieselskaber, idet et selskab er forpligtet til at erklære sig konkurs, når aktiekapitalen er tabt. Man har lignende regler i Sverige, hvor man enten skal rekonstruere selskabet, så det har en rimelig aktiekapital, eller likvidere, når $\frac{2}{3}$ af aktiekapitalen er tabt. I Norge har man ikke disse regler, det ligner mere Danmark, men her har man i 1957 gennemført en ændring af skattelovgivningen, sådan at man har fået stoppet for spekulationer med disse skattemæssige transaktioner. Derfor når man for det danske afsnits vedkommende i denne betænkning på side 94 — det synes jeg er ganske interessant — til at sige, at problemet om misbrug af tomme aktieselskaber med norsk ret som forbillede

nu bør søges løst gennem skattelovgivningen og eventuel anden særlovgivning, hvor anledning dertil måtte findes. Så man kan ikke sige, at der ikke er muligheder for at gøre noget ved det.

Jeg har det indtryk, at vi her i Danmark er alt for liberale, at vore erhvervsorganisationer er forfærdelig ængstelige, når der stilles krav om offentlighed omkring selskaberne, regnskabsoffentliggørelser, aktier på navn osv., det kommer der altid indvendinger imod. Men vi kan altså konstatere, at både Finland, Norge og Sverige har haft betydelig mere restriktive regler, end vi har, og, så vidt man kan se det, regler, som også stort set er accepteret af befolkningerne.

Jeg mener altså, at vi må tage dette spørgsmål meget alvorligt, og det har jeg også indtryk af at finansministeren gør; og at vi i udvalget må se på disse problemer, ikke fordi der foreligger dette forslag til folketingsbeslutning, men fordi vi i forvejen har taget disse spørgsmål op i udvalget; dér kan de problemer, der her er rejst, jo så passende også blive behandlet.

Asger Jensen: Der er ingen tvivl om, at alle medlemmer af folketinget er optaget af at finde frem til ordninger, så skatteunddragelser ikke kan finde sted, og sådan at almindelige transaktioner ikke kan føre til, at folk ikke betaler den skat, der med rimelighed er pålagt dem. Det konservative folkeparti er i hvert fald parat til at gå ind i dette arbejde.

Dette forslag, som i begrænset omfang tager stilling til enkelte af disse problemer, mener jeg ikke løser problemerne. Der skal nok foretages en hel lang række af ting, for at man virkelig får bremset op for disse urimeligheder. Måske er en af vejene, som også hr. Grünbaum sagde, at offentliggøre aktieselskabers regnskaber, og det vil det konservative folkeparti medvirke til. Jeg mener, det er rimeligt, at de bliver offentligt tilgængelige.

Den redegørelse, som vi i skatteudvalget venter fra finansministeren, håber vi kan danne baggrund for yderligere drøftelser, og vi vil afventé at få problemerne klaret i en større sammenhæng og tror ikke, dette enkelte forslag vil bidrage væsentligt til at løse problemerne.